

De n-ai fi tu!

Nelu Preda

De n-ai fi tu, pădurea n-ar fi verde, câmpia-ar fi aridă peste tot,
Iubirea mea e mare și poți crede, că fără tine eu a sta nu pot.
De n-ai fi tu, nu așa avea nici vise, nici idealuri de concretizat,
Iar toate lucrurile ce ți-au fost promise, în lipsa ta le-aș pune la mezat.

De n-ai fi tu, nici soarele lumina, nu ar mai răspândi-o pe pământ,
M-aș stafidi precum uscată pruna și n-aș mai vrea să fiu pe-acest pământ.
De n-ai fi tu, iubito, tot ce-mi ești, aș fi neconsolat în astă lume,
Dar tu îmi ești crăiasa din povești – și-n somn rostesc, blând al tău nume.

De n-ai fi tu, iubito, primăvara n-ar mai avea nici flori nici tril de ciocârliei,
Iar eu aș sta și-aș pierde toată vara, visând în noapte numai grozăvii.
De n-ai fi tu, nici nori n-ar exista, nici ploi, nici vânt și nici ninsori,
Însă tu ești, se poate constata și toate zilele-mi sunt sărbători.

De n-ai fi tu, noianul de cuvinte, nu l-aș așterne-atâta de ușor,
Tu îmi ești muză și-am o rugămintă: iubește-mă la fel pân'-o să mor,
Și-am să-ți dedic șuvoi de poezie și ai să fii a inimii regină –
Iubirea noastră nu e erezie, iubește-mă intens fără vreo vină!